

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R.P. Clavdii Aqua-Vivae Societatis Iesv Præpositi
Generalis V. Meditationes In Psalm. 44. et 118**

Acquaviva, Claudio

Coloniæ Ubiorum, 1616

136 Exitus aquarum deduxerunt oculi mei: quia non custodierunt legem
tuam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50645](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50645)

sti, & tui te non receperunt, indica nobis, quid ex vultus manifestatione gaudij, quid excellentiæ, & decoris in vniuersam Ecclesiam redundarit: vt videamus, quam meritò faciem tuam super se illuminari Psalmographus adeo ardentè efflagitat. Sequitur Isaias. Et vocabitur tibi nomen nouum, quod os Domini nominabit: & eris corona gloriæ in manu Domini, & diadema regni in manu Dei tui. Non vocaberis vltra derelicta: & terra tua non vocabitur amplius desolata: sed vocaberis voluntas mea (siue complacentia mea) in ea: & terra tua inhabitata, quia complacuit Domino in te.

136 Exitus aquarum deduxerunt oculi mei, quia non custodierunt legem tuam.

Vis ingēs
lacryma-
rū signifi-
catur.

Cant. 4.

QVAM pulcher, quam exaggeratus dicendi modus ad explicandam vim lacrymarum ob diuinæ legis transgressionem? vt non veluti guttatim lacrymæ defluerent, sed quasi riuus imperu fluere de Libano. Hebræis vox eadem est apud Ieremiam Thren. c. 3. vbi noster transtulit diuisiones aquarum: & reuera verbum **אֵלֶּיךָ** significat diuidere, vnde quidam **אֵלֶּיךָ** dictus est, quod in diebus eius diuisa fuerit terra. Sunt qui putent riuos diuisiones appellari quasi à fonte diuisos ac di-

ac diuifos ; mihi magis placet diuifiones
 aquarum ideò vocari, quia cum ingens
 est copia, præ multitudine in varios diui-
 ditur riuos. Non igitur ex oculis Prophe-
 tæ noſtri aquæ guttatim quaſi lacrymę flu-
 unt, ſed deriuantur vti flumina. Eundem
 animi ſenſum, & doloris magnitudinem
 Pſal. 6. ſic explicat. Laboraui in gemitu
 meo : lauabo per ſingulas noctes lectum
 meum. Quæ vox [lauabo] multum ſanè
 ſignificat, tamen Hebraice maiorem vim
 habet : ſignificat enim propriè, natate fa-
 ciam. Quaſi tantus fuerit imber lacryma-
 rum, vt lectulus in eo nataret. Et, quod
 ſubditur. Lacrymis meis ſtratum meum
 rigabo, Hebraicè, liquefaciam, id enim ſi-
 gnificat **למון**. Quibus duabus meta-
 phoriſ per hyperbolem prolatis ſatis indi-
 cat, quam copioſas die noctuque lacrymas
 fuderit. Cauſam autem tatarum lacryma-
 rum enuntiat, cum dicit. Quia non cu-
 ſtodierunt legem tuam : quod ſancti Am-
 broſi. & Auguſtinus de ipſius oculis, & pro-
 prio peccato intelligunt. Dicuntur enim
 oculi non cuſtodire legem, quod fuerint
 inſtrumenta peccati, & fenestræ, per quas
 mors ingreſſa eſt, cum pulchritudinem
 mulieris contra Dei legem curioſè, & ple-
 ni adulteriij conſpexerunt : vnde & adulte-
 rium, & homicidium conſecutum eſt. Ni-
 hil ergo nimirū, ſi tam ſordidas maculas,
 tam ingenti imbre eluere conabatur, quæ
 ſan-

Oculis
 peccatum
 tribuitur.

Orat. 3: sanctus Gregorius Nazianzens peccati di-
Ep. 200. luuium appellat : & Isidorus Pelusiota ad

*Or. 5. de
pæn.*

Heronem, huiusmodi lacrymas thymia-
matis instar iucundas, dulcesque Deo af-
ferit. Et S. Chrysostomus, vt vim lacry-
marum ostendat. Multus, inquit, peccati
ignis, atque modica extinguit eum lacry-
ma. Nam lacryma, fratres, rogam extin-
guit peccatorum.

*Dolendū
& de pec-
catis alie-
nis.*

Alij, vt Theodoretus, & Euthymius
(non custodierunt) vniuersaliter accipiunt,
vt defleat etiam peccata aliorum, vt quæ

*Serm. de
grad. asc
ad beat.*

& Deum inhonorent, & peccantibus per-
nitentiam ingentem afferant. Nam vt B. Leo,
à mundanis lacrymis sublimes hasce di-
stinguens, loquitur. Alia ratio est san-cto-
rum gemituum, alia beatarum causa lacry-
marum. Religiosa tristitia, aut alienū lu-
get peccatum, aut proprium. Vtroque igitur
modo beatus Dauid abundantissimis
lacrymis mentem rigabat. Quomodo sæpe
dolet super cœcitate cordis illorum, qui
diuinam legem transgrediuntur quos, cum
tamen nobilissimi à Deo conditi sint, su-
pra conquestus est ab ipso Factore tanquã
scoriam reputari.

*Lacryma-
rum gene-
ra qua-
tuor.*

Sed libet paulisper erecto sursum corde
diuinam adorare sapientiam, diuinam de-
prædicare clementiam, quæ ingenti sua
dulcedine naturalem humorem, quem ex
oculis vel nimia cerebri humiditas, vt in
pueris, vel dolor exprimit, vt in alijs, ita

sancti-

sanctificat, & attollit, vt prouehat in fluuios paradisi. Fluuus, inquit Scriptura, egrediebatur de loco voluptatis, qui inde diuiditur in quatuor capita. Et hic vnus Dei amor etiam in capita quatuor diuiditur. *Gen. 2.*

Sunt lacrymæ ex dolore peccatorum: Primum iste est Gehon, qui sonat vallem gratiæ, vel ex dolore diuitiarum. Quantæ diuitiæ in ablutione peccatorum! Ille Aethiopiæ alluit, sed peccatorum. Aethiopes nõ facit albos: at noster hic fluuius de nigris lucidos facit: vt verè anima sic purgata miraculum sui faciat, & ab admirantibus Angelis non sine rubore de se audiat. Quæ est ista, quæ ascendit dealbata? *Cant. 3. 8.*

Sunt lacrymæ ex zelo gloriæ Dei, quo Iustus angitur, & absimitur, cum videt illum negligi, aut minus diligi; vnde exitus aquarum deducit, quia miseri præuaricatores non custodierunt legem Dei. Hic est Euphrates, qui fœcunditatem, & fructum sonat. Verè magna fœcunditas, quæ peccata omnia, miserias, & mala aliorum in sua lucra, pretiosumque fructum conuertit. Qualis enim fructus, quam pulcher, & quam aspectu delectabilis, & ad vescendum suavis! non vt ille olim in terrestri paradiso malè alliciens parentes nostros, vnde tam multa in nos mala defluerunt; sed verè suavis, ac vitaliter nutriens, dum ex caritate Dei, & proximi aliorum errata ex intimo deflet affectu. *Gen. 3.*

Ter-

Tertium, Tertius fluuius lacrymæ sunt ex amaritudine periculis huius vitæ inter salices Babylonis. Hic Tygris est, quod nomen Medorum lingua, vnde desumptum est, significat sagittam: quo rapida eius fluminis velocitas designatur. Est autem fluuius hic rapidissimus, tum quia res ipsæ rapidè fluunt; &, quo magis tendunt, vt sint, eo velocius properant, vt non sint.

In Psal.
136.

Ser. 2. de
Ascens.

Quartum.
ex desiderio
æternæ vitæ.

Psal. 136.

Serm. de
ver. Ap.
Non est
regnum
Dei esca.
&c.

Nam & flumina Babylonis sunt omnia, quæ hic amantur, & transeunt, vt ait S. Augustinus: tum quia & nobis hæc ipsa in morem sagittæ percurrenda sunt, quia si paululum cuncteris rapiunt, & trahunt in mare. Et igitur ait S. Leo. Si quæ in hac vita blandiuntur, non amplectenda nequiter, sed transeunda sunt fortiter.

Quartus fluuius est ex desiderio æternæ vitæ, qui dicitur Phison, id est oris extensio. Extendit enim faciem ad anteriora, & æterna: & suspensis organis lætitiæ, quæ homines detinere solent, Fleuimus, inquit, dum recordaremur Sion. Ibi nascitur aurum optimum, & bdellium, & lapis onychinus quæ omnia pretiosa valde sunt. Quid enim non sublime, ac pretiosum in hoc flumine lacrymarum? De quo dulcissimè suo more sanctus Bernardus: Nunquid non plerumque orantibus nobis omnia viscerum succatiuntur occulta ad memoriam gaudij illius, quod est in Hierusalem, quæ sursum est, quæ mater

IN PSAL. CXVIII. 55

nostra est, & lacrymarum vnda vultus meditantium perfundit? O si duraret? Et alibi. Nam & me miserum heu longè agentem, & de longe salutantem en ipsa recordatio ad lacrymas prouocat, planè iuxta affectionem, & vocem dicentium. Super flumina Babylonis illic sedimus, & fleuimus, dum recordaremur tui Sion. Et mox allatis ex Psalmo verbis. Qui posuit fines tuos pacem, & adipe frumenti satiat te. Quis, inquit, non illic vehementer cupiat pasci, & propter pacem, & propter adipem, & propter satietatem? Nihil ibi formidatur, nihil fastiditur, nihil deficit. Tuta habitatio Paradisus, dulce pabulum verbum, abundantia multa nimis æternitas: ac deinde concludit. Festinemus proinde filij, festinemus ad locum tutiorem, ad pastum suauiore, ad vberiore, & fertiliorem agrum. Festinemus, vt habitemus sine metu, abundemus sine defectu, satiemur sine fastidio. Vide etiam suauissima serm. 82. in fine. Et miramur si fluuius hic, oris scilicet, ad superna extensio ita exundat, & inundat? Videndus est Cassianus de varijs lacrymarum generibus. Sed cuiuscunque tandem generis lacrymæ istæ sint, verissimum est quod sanctus Chrysostomus in Genesi asserit. Sicut faciè, inquit, corporis tui quotidie abluis, ne qua fortè macula faciei inhærens, foeda appareat, sic & animæ curam habe, quo-

Bern. ser. 33. in Cantic.

Psal. 136.

Psal. 147.

Coll. 9. c. 28.

Hom. 21.

quotidie lacrymis eam abluens calidis. Hac enim aqua maculæ deponuntur, fitque facies admodum luculenta. Et idem Pater lacrymas quascunque pro Deo defluentes, veluti torques, & monilia asserit animæ esse.

¶ Tñade, id est, Iustitia.

Octonarius XVIII.

- 137 **I**ustus es Domine: & rectum iudicium tuum.
- 138 Mandasti iustitiam testimonia tua: & veritatem tuam nimis.
- 139 Tabescere me fecit zelus meus: quia obliti sunt verba tua inimici mei.
- 140 Ignitum eloquium tuum vehementer: & seruus tuus dilexit illud.
- 141 Adolescentulus sum ego, & contemptus: iustificationes tuas non sum oblitus.
- 142 Iustitia tua, iustitia in æternum: & lex tua veritas.
- 143 Tribulatio: & angustia inuenerunt me: mandata tua meditatio mea est.

144 AEquitas